

METGE D'ÀNIMES

SACERDOT

LÍDER

DOCTOR

BEAT

GENEROSITAT

INFANTS

TARRÉS

JOVES

VOCACIÓ

JUSTÍCIA

LLEU

MILITANT

TIU

METGE MILITAR

MONITOR

DOC

EDICACIÓ

PERE TARRÉS

la seva vida, testimoni i vincle amb la Fundació Pere Tarrés

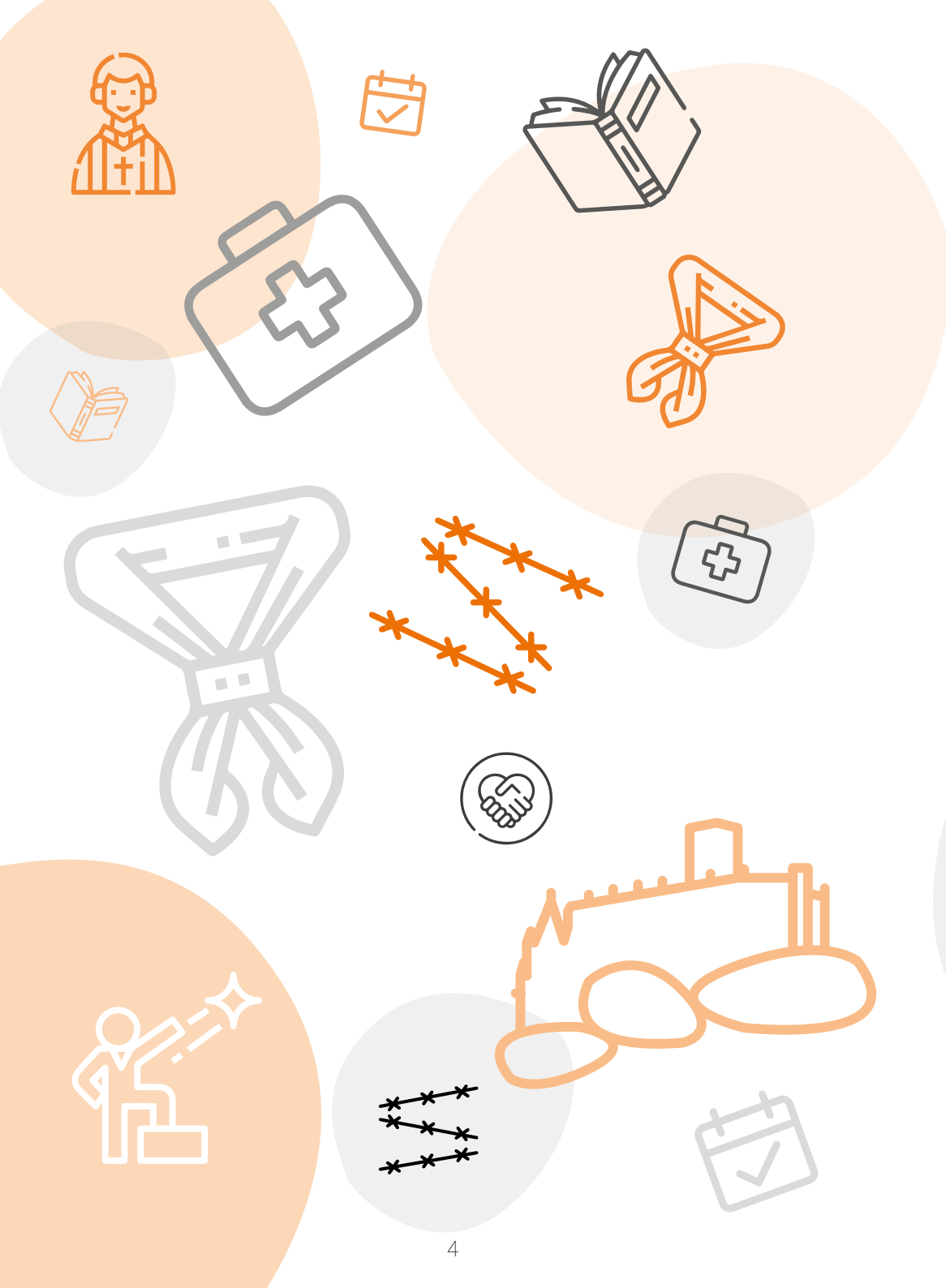
FUNDACIÓ
PERE TARRÉS

ÍNDEX

• PRESENTACIÓ.....	5
• EL PERSONATGE: PERE TARRÉS I CLARET.....	6
• Infància i joventut (1905-1921).....	6
• Vida universitària (1921-1928).....	7
• El metge (1928-1931).....	7
• Militant de la Federació de Joves Cristians (1931-1936).....	7
• Metge militar (1938-1939).....	8
• El sacerdot (1939-1950).....	8
• LA FUNDACIÓ PERE TARRÉS I L'ESPERIT DE PERE TARRÉS AVUI....	10
• La Fundació Pere Tarrés avui.....	10
• La Fundació Pere Tarrés i l'esperit de Pere Tarrés.....	11
• CONCLUSIÓ: IDEALS PER A UN HUMANISME INTEGRAL.....	12
• BIBLIOGRAFIA DE REFERÈNCIA.....	15

Fundació Pere Tarrés
Autor: **Dr. Joan-Andreu Rocha Scarpetta**

Barcelona – 2022

PRESENTACIÓ

Per què una facultat universitària, un centre de formació, una xarxa de cases de colònies, centenars de serveis socials i educatius porten el nom de Pere Tarrés? Qui era aquesta persona que dona nom a la Fundació? Parlem d'un empresari ric que va donar diners per a una obra social? En absolut! Ens referim a un jove cristià, com un monitor d'avui, líder d'un moviment del qual ens sentim hereus, que va viure de forma exemplar, es va donar als altres i va morir de càncer als quaranta-cinc anys, a la clínica per a malalts de tuberculosi que havia fundat a l'edifici llogat on hi ha l'actual seu social de la Fundació Pere Tarrés, al carrer Numància de Barcelona.

Cap herència material, ni tan sols vivia quan es va construir l'entitat, cap vincle personal, només o sobretot un testimoni de generositat, d'estimació pels altres, de compromís amb els joves i les persones vulnerables. Per això la Fundació porta el nom de Pere Tarrés.

Enric Crous i Millet

President de la Fundació Pere Tarrés

EL PERSONATGE: **PERE TARRÉS I CLARET**

Pere Tarrés i Claret va viure al segle passat entre els anys 1905 i 1950. Potser no és un dels personatges catalans més coneguts, però la seva petjada en el món social va ser molt significativa: ha passat a la història com un individu que es va lliurar plenament al servei de les persones en risc d'exclusió social, a l'educació i a l'evangelització dels més joves, i que va contagiar a moltes persones el seu entusiasme, la seva esperança i la seva fe.

L'exemple, el compromís social i el testimoni de Pere Tarrés van motivar a donar el seu nom a l'obra de promoció de les colònies, centres d'esplai i formació d'educadors iniciada dins de Càritas des de l'any 1987. La Fundació Pere Tarrés és una entitat social que, amb les seves activitats, arriba a gairebé mig milió de persones en diferents àmbits del lleure, l'educació i la intervenció social, amb una plantilla mitjana tres mil persones, aproximadament.

La vida de Pere Tarrés i Claret ens aproxima al seu esperit generós, esperançat i compromès, característiques que amaren el que és avui la Fundació Pere Tarrés.

Infància i joventut (1905-1921)

Pere Tarrés va néixer a Manresa, al centre de Catalunya, en una època en què no abundaven les oportunitats i en què les tensions socials i polítiques bullien arreu. Va ser un jove inquiet, però obedient i molt responsable pel que fa als seus estudis i als seus deures familiars. Atès que els seus pares no tenien recursos econòmics, a més de fer els seus estudis bàsics treballava en una farmàcia de Manresa per poder ajudar la seva família.

Vida universitària (1921-1928)

Gràcies als seus resultats acadèmics a l'escola, i influenciat per la seva feina a la farmàcia, Pere Tarrés va poder realitzar els estudis de Medicina a Barcelona, gràcies a l'ajut d'una família benefactora del barri de Gràcia i a una beca de l'Ajuntament de Manresa. A la universitat va destacar com a persona treballadora, estudiosa i dedicada, guanyant-se el respecte dels seus professors i dels seus companys.

El metge (1928-1931)

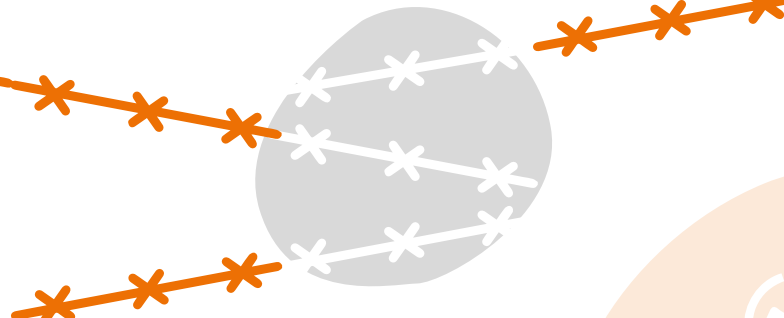
Un cop culminats els seus estudis de Medicina l'ara Doctor Pere Tarrés va exercir com a metge a Barcelona. Com a professional es va dedicar de ple a l'atenció dels seus pacients, entre els quals hi havia diversos familiars i coneguts, però sobretot moltes persones pobres, que no tenien diners per a pagar un metge. Aquesta dedicació als més vulnerables era tan profunda que, segons ens diuen els seus contemporanis, no es prenia dies de vacances per poder atendre les persones més necessitades, a qui també ajudava amb alguna aportació econòmica.

Militant de la Federació de Joves Cristians (1931-1936)

A més del seu treball com a metge, Pere Tarrés va descobrir el seu amor pel que avui anomenem lleure educatiu. Es va comprometre com a membre de la Federació de Joves Cristians, aprofitant els caps de setmana per animar els joves en les seves excursions i trobades tot acompanyant-los en el seu desenvolupament personal. Així va madurar la seva vocació com a educador, ja que dedicava temps a formar els joves per fer-los persones generoses, amb principis espirituals i donats als altres.

En la revolta de caràcter anarquista que va servir a l'aixecament militar del general Franco, el juliol de 1936, van ser assassinats tres-cents membres de la Federació de Joves Cristians. A Pere Tarrés el van anar a buscar els milicians dues vegades a casa seva, però després d'advertir-lo el van deixar marxar. Va haver de viure amagat a casa d'uns amics a l'actualment Poble-sec de Barcelona.

Metge militar (1938-1939)

Amb la Guerra Civil espanyola, l'any 1939 el Doctor Pere Tarrés va ser reclutat pel bàndol republicà com a metge militar. Dels centenars de metges convocats només s'hi van presentar dos. Ho va fer per responsabilitat vers els joves soldats ferits durant la guerra, tot i ser conscient que els del seu propi bàndol el podien ajusticiar per les seves conviccions. Aquesta experiència marcava profundament la seva vida i la seva memòria, atès que li van fer conèixer els estralls de la guerra mitjançant l'atenció a centenars de ferits. Els seus diaris de guerra testimonien aquests horrors, però també la seva dedicació als malalts i moribunds, a qui escoltava i acompanyava durant hores.

Va aprofitar també el seu pas per zones rurals catalanes per atendre infants i persones grans malaltes en cases de pagès i pobles diversos. La seva fama va créixer, tant que era respectat fins i tot per aquells amb sentiments anticlericals i antireligiosos.

El sacerdot (1939-1950)

L'experiència de la guerra i la seva religiositat va portar Pere Tarrés a plantejar-se la vocació sacerdotal. Afirmava que, a més de metge del cos, se sentia cridat a ser metge d'ànimes. Després de culminar els estudis teològics al seminari, va ser ordenat sacerdot l'any 1942 a Barcelona.

Sense deixar de banda la feina amb els joves, va fundar una clínica a Barcelona per atendre els malalts de tuberculosi que no tenien recursos per a l'atenció mèdica, atès que aquesta malaltia es va estendre a molts sectors de la població després de la Guerra Civil espanyola. En aquells anys va ser nomenat director del que després seria Càritas, i consiliari de les noies d'Acció Catòlica de Sarrià.

Tanmateix, la seva dedicació als més necessitats es va veure estroncada: l'any 1950 Pere Tarrés va ser diagnosticat amb un càncer terminal, i va morir al cap de poc temps a la Clínica de la Mercè, que ell mateix havia creat. La seva mort, l'any 1950, va ser sentida tant pels seus pacients i centenars de persones a qui atenia com a metge i sacerdot, com pels seus companys sacerdots, que el consideraven exemplar pel seu lliurament incondicionat a la seva vocació.

El seu exemple i la seva petjada espiritual i social van ser tan significatives que, l'any 2004, l'Església Catòlica va declarar Pere Tarrés i Claret com a beat.

CLÍNICA DE LA MERCÈ

LA FUNDACIÓ PERE TARRÉS I L'ESPERIT DE PERE TARRÉS AVUI

Acabada la Guerra Civil, prohibida qualsevol activitat associativa durant la dictadura militar, es va tolerar que diverses parròquies organitzessin colònies de vacances. Els seus responsables s'adreçaven a Càritas a la recerca de suport, material bàsic i, amb els anys, com a espai de trobada i formació dels monitors i monitores. Amb la transició democràtica, els anys vuitanta, el Servei Colònies de Vacances i l'Escola de l'Esplai de Càritas van constituir una nova fundació. Inspirant-se en l'exemple del Doctor Pere Tarrés, aquesta organització en prendrà el nom, constituint la que avui coneixem com a Fundació Pere Tarrés.

La Fundació Pere Tarrés **avui**

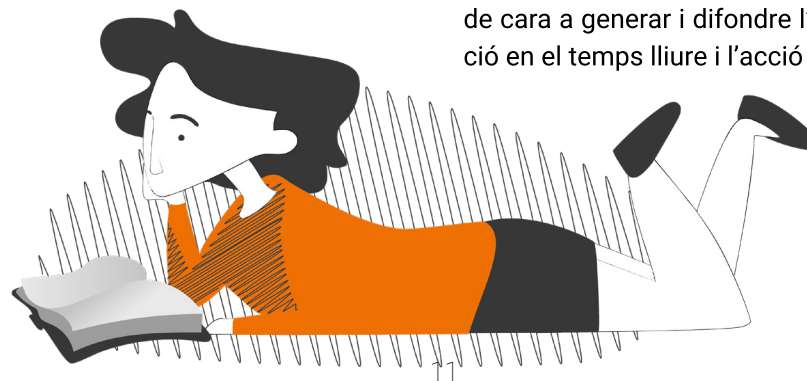
Actualment la Fundació Pere Tarrés està regida per un patronat que nomena una direcció i de la qual formen part uns tres mil treballadors/es i més de 4.000 persones voluntàries. Es dedica a diverses iniciatives educatives i socials

com ara el lleure educatiu, l'atenció maternoinfantil, l'acolliment de joves migrants, el seguiment de diversos programes educatius per a famílies en risc d'exclusió social, l'atenció a la gent gran i la formació professional i universitària en l'àmbit social. Avui, mig milió de persones es beneficien anualment de les diverses activitats de la Fundació.

La Fundació Pere Tarrés i **l'esperit de Pere Tarrés**

La tasca portada a terme pel Doctor Pere Tarrés durant la seva vida inspira avui bona part de les activitats que realitza la Fundació Pere Tarrés. Així, l'esperit que el Doctor Pere Tarrés va difondre entre els joves es veu perpetuat amb les activitats que realitza el Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans i els seus monitors, i es consolida amb les iniciatives d'acollida de Programes Educatius i Socials i del Servei Colònies de Vacances, que ofereixen nombrosos programes educatius i d'acció social durant tot l'any, i amb l'Alberg Pere Tarrés de Barcelona.

La tasca que el Doctor Pere Tarrés va realitzar a favor de les persones més vulnerables es reflecteix particularment amb les iniciatives que la Fundació Pere Tarrés recolza, com la Xarxa de Centres Socioeducatius de la Fundació, que treballen per tal que els infants puguin desenvolupar-se humanament, espiritualment i emocionalment. Els programes educatius i socials de la Fundació ofereixen també múltiples programes orientats a infants, joves i gent gran, amb particular atenció a les persones en situació de vulnerabilitat social.

El carisma educatiu de Pere Tarrés s'encarna avui a la Fundació mitjançant la Facultat d'Educació Social i Treball Social Pere Tarrés de la Universitat Ramon Llull, amb més de vint-i-cinc anys d'història, i amb el Centre de Formació, Consultoria i Estudis, els quals, amb els seus diversos programes, formen professionals de l'àmbit social que treballen per la construcció d'una societat millor i desenvolupen programes de cara a generar i difondre l'educació en el temps lliure i l'acció social.

CONCLUSIÓ: IDEALS PER A UN HUMANISME INTEGRAL

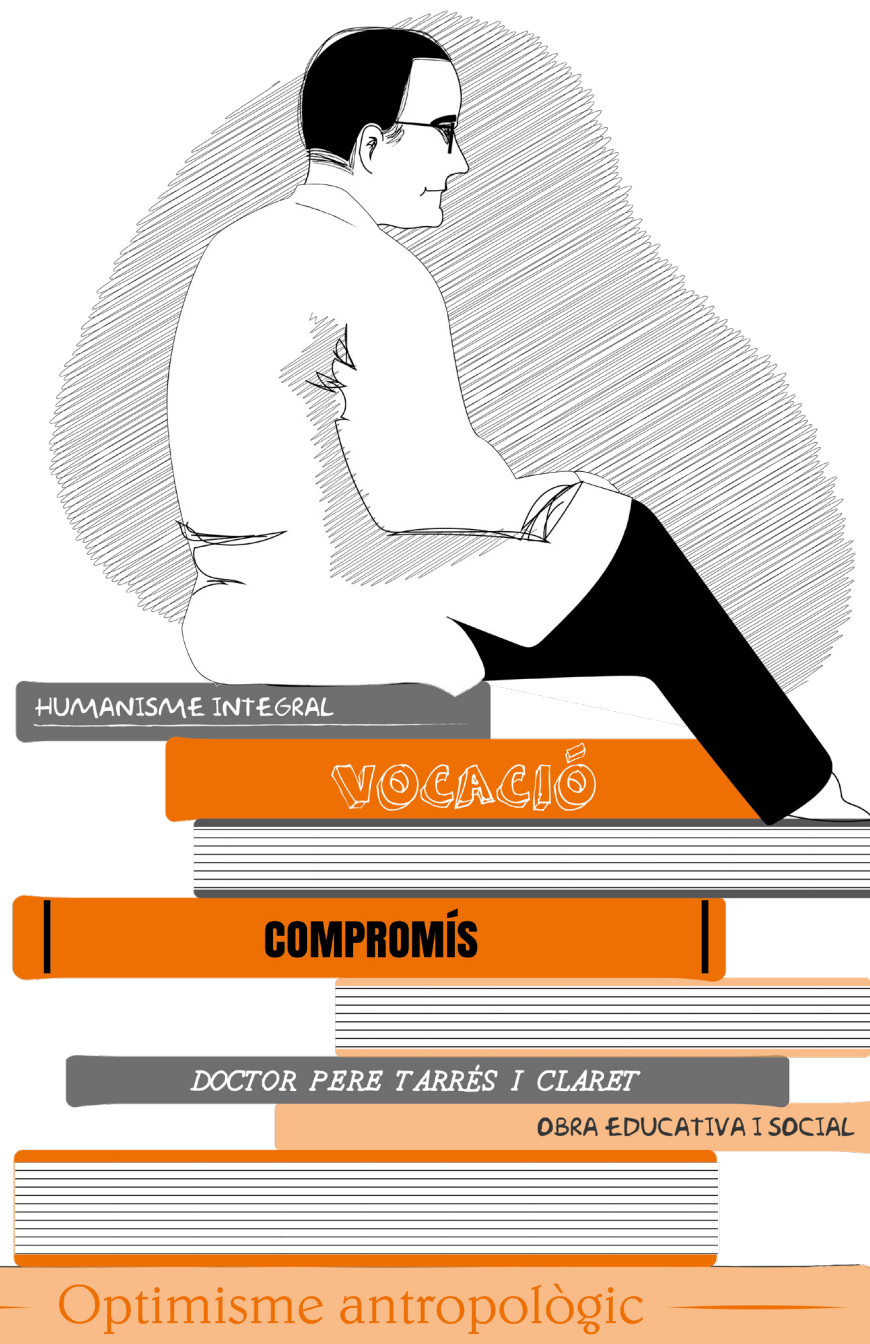
La Fundació Pere Tarrés també encarna la vocació educativa, espiritual i social del Doctor Pere Tarrés mitjançant alguns dels ideals que són a la base de la seva acció educativa i social, on destaquen el personalisme, l'atenció centrada en la persona i l'optimisme antropològic.

Per **personalisme** entenem la ferma creença que tot individu està cridat a viure una vida digna i que té uns drets inalienables. Aquesta dignitat la reconeixem sobretot en aquelles persones que estan en risc d'exclusió social i que sovint són ignorades per altres perquè no responen als paràmetres d'èxit i riquesa que promulga la societat contemporània.

L'**atenció centrada en la persona** fa referència a la qualitat única que reconeixem en cada individu, en la seva condició humana, tant per les virtuts i les fortaleeses que ostenta, com per les pobreses i limitacions que tots tenim. Busquem no només atendre, sinó també servir a aquells que són objecte de la nostra atenció, de cara a cobrir les seves necessitats i reconèixer la seva singularitat, tot fixant la mirada en les seves capacitats més que no pas en allò que els fa dependents.

El tercer tret d'identitat de Pere Tarrés que inspira la Fundació Pere Tarrés el podríem anomenar **optimisme antropològic**: creiem vivament que les experiències de dolor, fracàs, solitud, malaltia i qualsevol altra condició que evidenciï els límits de la condició humana requereixen una atenció única que apunta al ple desenvolupament de les persones, sobretot pel que fa a la seva dimensió interior i espiritual. De ben segur que aquestes experiències no desitjades i que els equips de la Fundació procuren acompanyar fan créixer com a persones a qui les viuen.

Al llarg dels gairebé vuitanta anys de l'existència de l'obra educativa i social que avui acull la Fundació Pere Tarrés, aquesta ha crescut i continuarà creixent en la seva vocació socioeducativa i d'intervenció social orientada a forjar un món més just. Des de la seva constitució, l'exemple del Doctor Pere Tarrés i Claret ha inspirat l'esperit i les activitats de la Fundació, inspiració que perdura i ens interpel·la encara avui.

LLEURE ACOMPANYAMENT
 COMPROMÍS VOCACIÓ
 METGE MCECC
 VOCACIÓ
 LLEURE VACANCES ACOMPANYAMENT
 ESPLAI AMOR
 VACANCES
 METGE BEAT JUSTÍCIA
 COMPROMÍS MILITANT
 MILITANT EDUCACIÓ
 MCECC VOCACIÓ RESPONSABILITAT
 CENTRE D'ESPLAI COLÒNIES MCECC
 EDUCACIÓ VACANCES
 ACCIÓ SOCIAL
 METGE MILITAR AMOR MCECC

BIBLIOGRAFIA DE REFERÈNCIA

CODINACHS, Pere, Pere Tarrés i Claret: memòria i presència, Estris Suplement, Estiu 2004.

DIAZ, Romuald, Pere Tarrés. Testimoni d'una època, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1973.

PAPIOL, M. Àngels, Petita història del Dr. Pere Tarrés, Barcelona, Editorial Mediterrània, 1996.

PIJOÁN, Jordi, El Dr. Tarrés : Metge, Fejocista i Sacerdot, Barcelona, Editorial Claret, 1963.

TARRÉS, Pere, Diaris íntims, Barcelona, Institut de Teologia Espiritual, 2000.

TARRÉS, Pere, El meu diari de guerra, 1938-1939, Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2004.

peretarres.org

**FUNDACIÓ
PERE TARRÉS**